

ברכת המזון

לפני מים אחרונים יאמר "לשם יחוד" זה שהובא בסה"ק לשון חכמים ח"א:
לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהּ, בְּדַחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וְדַחִילוּ,
לְיַחְדָּא שְׁם יוּד ק"י בְּוַא"ו ק"י בְּיַחְוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הָרִי
אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיִם מְצוֹת עֲשֵׂה דְאֹרִיתָא לְבָרַךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן, כְּפִתּוּב בִּתְוֹרָה:
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ, וּבִרְכַּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְתַקֵּן שְׂרֵשׁ מְצוּהָ זֹאת בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן.
וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהִיֶּה חֲשׁוּבָה וּמְקַבֶּלֶת
וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה רְאוּשׁוֹנָה וּבְרַכָּה שְׁנִיָּה וּבְרַכָּה שְׁלִישִׁית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עִתָּהּ עַל
הַמְּזוֹן, וְתִתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְיִכְלֶת וְעֶזֶר וְסִיּוּעַ לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן נוֹקְבִין וּלְהַמְשִׁיךְ אַרְבָּעָה
הַמּוֹחִין לְיִשְׂרָאֵל וְרַחֵל (הַגְּדוּלָּה), וְגַם תְּהִיֶּה חֲשׁוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ
בְּרַכָּה רְבִיעִית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עִתָּהּ, וְתִתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְיִכְלֶת וְעֶזֶר וְסִיּוּעַ לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן
נוֹקְבִין וּלְהַמְשִׁיךְ אַרְבָּעָה מּוֹחִין לְיַעֲקֹב וְרַחֵל. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כָּאֵלוּ כּוֹנְנוּ בְּכָל
הַכּוֹנּוֹת הַרְאוּיוֹת לְכוֹן בְּאַרְבַּע בְּרַכּוֹת אֵלוּ שֶׁל הַמְּזוֹן. וְיִהְיֶה נֶעֱמַד אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

לאחר הסעודה חייב לרחוץ ידיו במים אחרונים קודם שיברך.

לְמַנְצַח בְּנִגְיִנַת מְזִמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וְיִבְרַכְנוּ, יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סְלָה:
לְדַעַת בְּאַרְצָא דְרַכְּךָ, בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעַתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים,
יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאַמִּים, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל,
וּלְאַמִּים בְּאַרְצָא תִנְחַם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם:
אַרְצָא נְתָנָה יְבוּלָהּ, יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים, וְיִירְאוּ אוֹתוֹ
כָּל אֲפִסֵי אֲרָץ:

אַבְרָכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת, תִּמְיֵד תִּתְהַלְתּוּ בְּפִי: סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע,
אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת מְצוֹתָיו שְׁמֹר, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: תִּתְהַלְתּוּ
יְהוָה יְדַבֵּר פִּי, וְיִבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ נְבָרַךְ יְהוָה,
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ: וְיַדְבֵּר אֵלַי, זֶה הַשְּׁלַחן אֲשֶׁר לְפָנַי יְהוָה:

זימון

אם המסובים שלושה חייבים לזמן
המברך: הַב לָנוּ וְנִבְרִיךְ לְמַלְכָּא עֲלָאָה קְדִישָׁא.

ברכת המזון

המסובים עונים: שְׁמַיִם.

אומר המזמן: בְּרָשׁוֹת מַלְכָּא עֲלָאָה קַדִּישָׁא, (בשבת יוסיף: וּבְרָשׁוֹת שְׁבֵת מַלְכְּתָא,) (ביום טוב: וּבְרָשׁוֹת יוֹמָא טָבָא אֲשֵׁפִיזָא קַדִּישָׁא,) (בסוכות: וּבְרָשׁוֹת שְׁבָעָה אֲשֵׁפִיזִין עֲלָאִין קַדִּישִׁין,) וּבְרָשׁוֹת מוֹרֵי וְרִבּוֹתֵי, וּבְרָשׁוֹתְכֶם, נְבָרַךְ שְׁאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ:

והמסובים עונים: בָּרוּךְ שְׁאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְוִבוֹ חַיֵּינוּ: והמזמן חוזר:

ואם הם עשרה או יותר אומר המזמן: נְבָרַךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ:

והמסובים עונים: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְוִבוֹ חַיֵּינוּ: והמזמן חוזר:

בסעודת חתן אומר המזמן: נְבָרַךְ (אם יש עשרה אומר: אֱלֹהֵינוּ) שְׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ, שְׁאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ:

והמסובים עונים: בָּרוּךְ (אם יש עשרה אומרים: אֱלֹהֵינוּ) שְׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ, שְׁאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְוִבוֹ חַיֵּינוּ: והמזמן חוזר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נִתֵּן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וּבִטְוִבוֹ הַגְּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֶסֶר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּן תִּמְיֵד לְעוֹלָם וָעֵד. כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרִינֵס לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עָרוּךְ לְכָל. וְהִתְקִין מַחִיָּה וּמִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב חֶסֶדָיו, כְּאִמּוֹר: פּוֹתַח אֶת יַדָּךְ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַזֶּן (בְּרַחֲמָיו) אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ, אֶרֶץ חֻמְדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָה, בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבָדִים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֵי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים וּמִזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרִינֵס אוֹתָנוּ:

בחנוכה ובפורים אומר כאן על הניסים. ואם לא אמר וחתם הברכה, אינו חוזר.

ברכת המזון

על הנסים, ועל הפרקו, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל הנפלאות,
ועל הנחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול,
חשמונאי ובניו, כשעמדה
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל
לשכחם ותורתך, ולהעבירם מחקי
רצונך. ואתה ברחמיך הרבים
עמדת להם בעת צרתם, רבת את
ריבם, דנת את דינם, נקמת את
נקמתם, מסרת גבורים ביד
חלשים, ורבים ביד מעטים,
ורשעים ביד צדיקים, וטמאים ביד
טהורים, וזדים ביד עוסקי תורתך.
ולך עשית שם גדול וקדוש
בעולמך. ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה.
ואחר כך באו בניך לדביר ביתך,

לפורים
בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה, כשעמד עליהם
המן הרשע, בקש להשמיד,
להרג ולאבד את כל היהודים,
מנער ועד זקן טף ונשים, ביום
אחד, בשלושה עשר לחדש
שנים עשר הוא חדש אדר,
ושללם לבוז. ואתה ברחמיך
הרבים, הפרת את עצתו,
וקלקלת את מחשבתו,
והשבות לו גמולו בראשו.
ותלו אותו ואת בניו על העץ.
ועשית עמהם נסים ונפלאות,
ונודה לשמך הגדול סלה:

ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך,
וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמהם נסים
ונפלאות, ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך, כאמור:
ואכלת ושבעת, וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר
נתן לך: ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל המזון:

ברכת המזון

רחם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל
הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הַיְכָלְךָ, וְעַל מְעוֹנֶיךָ, וְעַל דְבִירְךָ, וְעַל
הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אָבִינוּ, רַעֲנוּ, זִוְנֵנוּ, פְּרַנְסֵנוּ,
כִּלְכַּלְנוּ, הַרְוִיחֵנוּ, הַרְוַח לָנוּ מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַיְדֵי מִתְּנוּת בָּשָׂר וְדָם, וְלֹא לַיְדֵי הַלְּוָאֲתָם, אֲלֵא לַיְדֵי
הַמְּלָאָה וְהַרְחָבָה, הַעֲשִׂיָּה וְהַפְּתוּחָה. יְהִי רָצוֹן שְׁלֵא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תִּחְזִירָנָה לְמִקְוָמָה
בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ:

בשבת מוסיפים:

רַצְהָ וְהַחְלִיצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, הַשְּׁבֶת
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מְלִפְנֶיךָ. נִשְׁבּוֹת בּוֹ,
וְנִגְוַח בּוֹ, וְנִתְעַנֵּג בּוֹ, כְּמִצְוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ. וְאַל תִּהְיֶה צָרָה וְיִגּוֹן בְּיוֹם
מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא בֹעֵל
הַנְּחָמוֹת. וְהִגַּם שְׂאֲכַלְנוּ וְשָׂתִינוּ, חֲרַבְנוּ בַּיְתֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שְׂכַחְנוּ.
אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ לְנֹצַח וְאַל תִּזְנַחְנוּ לְעַד, כִּי אֵל מְלֶכֶךָ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:

בראש חדש, ביום טוב, ובחזה"מ, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יִגְיַע יִרְאֶה וְיִרְצֶה, יִשְׁמַע וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר, זְכָרוֹנֵנוּ וְזְכָרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזְכָרוֹן
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזְכָרוֹן כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה,
לְטוֹבָה, לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

בראש חדש: ראש החדש הזה,

בפסח: חג המצות הזה, ביום (ביו"ט אומר טוב) מקרא קדש הזה,

בשבועות: חג השבועות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

בראש השנה: הזכרון הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

בסוכות: חג הסוכות הזה, ביום (ביו"ט אומר טוב) מקרא קדש הזה,

בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בו לטובה, ופקדנו בו

ברכת המזון

לְבָרְכָהּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן,
וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם
אֲתָה:

וְתַבְּנָה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַיִם. (בלחש: אָמֵן):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, לְעַד הָאֵל אָבִינוּ, מְלַכְנוּ,
אֲדִירָנוּ, בּוֹרְאָנוּ, גּוֹאֲלָנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל,
הַמְּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם הוּא הַטִּיב לָנוּ, הוּא מְטִיב
לָנוּ, הוּא יִטִּיב לָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד חוֹן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים וְרוּחַ וְהַצְלָה וְכָל טוֹב: (אָמֵן)

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּסֹא כְבוֹדוֹ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דְּוָרִים:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא קָרָן לְעַמּוֹ יְרִים:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצַּח נְצָחִים:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרִיֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזְיוֹ, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא
בְּצַעַר:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צְוָאֲרָנוּ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאָרְצָנוּ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִרְפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֵבָה:

ברכת המזון

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּרְכוּ
אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מִכַּל כָּל. כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה
שְׁלֵמָה, וְכֵן יְהִי רָצוֹן, וְנֹאמַר אָמֵן:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמוֹ:

בשבת: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְנַחֵלְנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

בראש חודש: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

בסוכות: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לִישֵׁב בְּסִפְתָּ עוֹרוֹ שֶׁל לוֹיְתָן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא
יִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע קַדְשָׁה וְטְהָרָה מִשְׁבְּעָה אֲשֶׁר יִזְוֶן עֲלֵינוּ קְדִישׁוֹ,
זְכוּתָם תִּהְיֶה מִגֵּן וְצַנָּה עָלֵינוּ: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִקִּים לָנוּ אֶת סִפְתָּ דָּוִד
הַנוֹפֵלֶת:

במועדים: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִגְיַעֲנוּ לְמוֹעֲדִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם:
ביום טוב: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְנַחֵלְנוּ לְיוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִטַּע תְּנוּרָתוֹ וְאֶהְבֵּתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי
נִחְטָא, וְיִהְיֶה כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:

ברכת האורח:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשְּׁלַחַן הַזֶּה שְׂאֵכְלָנוּ עָלָיו וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדָנָי
עוֹלָם, וְיִהְיֶה כְּשֶׁלְּחָנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, כָּל רֵעֵב מִמֶּנּוּ יֹאכֵל וְכָל צָמֵא
מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל יַחֲסֵר מִמֶּנּוּ כָּל טוֹב לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים אָמֵן:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה וּבְעַל הַסֵּעֲדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו
וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שְׂיָחִיו, וּבְנִכְסִים שְׂיָרְבוּ, בְּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ
וּפְעַל יָדָיו תִּרְצֶה. וְיִהְיֶה נִכְסָיו וּנְכֻסֵּינוּ מְצַלְחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל
יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דָּבָר חֲטָא וְהִרְהוּר עוֹן, שֶׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל
הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וְכָבוֹד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, לֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֵם
לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

בסעודת החתן:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַחֲתָן וְהַכֵּלָה בְּבָנִים זְכָרִים לְעִבּוֹדָתוֹ יְתִבָּרֵךְ:
ויש מוסיפים: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַמְּסַבִּין בְּשֶׁלְּחָן הַזֶּה, וְיִתֵּן לָנוּ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה:

ברכת המזון

בסעודת המילה:

הַרְחֵמוּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה אָבִי הַבּוֹן, הוּא וְאִשְׁתּוֹ הַיּוֹלְדֹת,
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמוּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַיֶּלֶד הַנוֹלָד, וְכִשֵּׁם שְׂזָכָהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְמִילָה, כִּדְּ יִזְכְּהוּ לְכַנֵּס לַתּוֹרָה וְלַחֲפָה, וְלַמִּצְוֹת וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים, וְיִכּוֹן
יְהִי רָצוֹן, וְנֹאמַר אָמֵן:

הַרְחֵמוּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת מַעֲלַת הַסֵּנְדֵק וְהַמּוֹהֵל וְשָׂאֵר הַמְּשִׁתְּדָלִים
בַּמִּצְוָה, הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם:

הַרְחֵמוּן הוּא יַחֲיֵינוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרְבוּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מִגְדִּיל (בְּיוֹם שְׁמַת־פְּלִלִים מוֹסֵף, בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת,
בְּסַעֲוֹדַת פּוּרִים וּבְסַעֲוֹדַת מִילָה אוֹמְרִים: מִגְדֹּל) יִשְׁוֹעוֹת מִלְכוּ, וְעֹשֶׂה חֶסֶד
לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וְלִזְרַעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ, וְדָרְשֵׁי יְהוָה לֹא
יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב וְזָרְעוֹ
מִבְּקֶשׁ לָחֶם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹוֶה, וְזָרְעוֹ לְבָרָכָה: מִה שְׂאֲכָלְנוּ יְהִיָּה
לְשִׁבְעָה, וּמִה שְׁשִׁיתִינוּ יְהִיָּה לְרַפּוּאָה, וּמִה שְׁהוֹתָרְנוּ יְהִיָּה לְבָרָכָה,
כְּדַכְתִּיב: וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִירוּ כְּדַבֵּר יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם
לְיְהוָה, עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יַבְטִחַ בְּיְהוָה, וְהִנֵּה
יְהוָה מְבַטְחוֹ: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

כשִׁמְבֹרְכִים עַל הַכּוֹס אוֹמֵר הַמְּבַרֵךְ

כּוֹס יִשְׁוֹעוֹת אֲשָׁא, וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: סְבָרִי מְרַנֵּן. (וְעוֹנִים לְחַיִּים).
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.